

**Lag  
om ändring i ärvdabalken;**

utfärdad den 18 maj 1989.

Enligt riksdagens beslut<sup>1</sup> föreskrivs i fråga om ärvdabalken<sup>2</sup>  
*dels* att 14 kap. 1 – 3 §§ skall upphöra att gälla,  
*dels* att 14 kap. 4 § och rubriken till 14 kap. skall ha följande lydelse.

**14 kap. Om delgivning och klander av testamente**

**4 §<sup>3</sup>** Testamente skall delges arvinge genom överlämnande av testamentshandlingen i bestyrkt avskrift eller, i fråga om muntligt testamente, protokoll över förhör med testamentsvittnena eller annan skriftlig uppgift om testamentets innehåll. Delgivning behövs dock inte med en arvinge som har godkänt testamentet.

Efterlämnar testator, jämte make, arvingar som avses i 3 kap. 2 §, må testamentet, såvitt dessa angår, delgivas dem som vid tiden för delgivningen äro närmast till arv efter testator.

Äro flera testamentstagare, gäller delgivning, som verkställts av en bland dem, jämväl för de övriga.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1989. Har någon testamentstagare vid lagens ikraftträdande förlorat sin rätt mot en arvinge på grund av att testamentet inte har bevakats enligt äldre bestämmelser, skall den rättsförlusten kvarstå.

LAILA FREIVALDS

Anders Eriksson  
(Justitiedepartementet)

<sup>1</sup> Prop. 1988/89:88, LU32, rskr. 246.

<sup>2</sup> Balken omtryckt 1981:359.

<sup>3</sup> Senaste lydelse 1987:231.

